φύλλο 14
Ιούνης 2016
διανέμεται δωρεάν

Το Χαμπέρι

για την ενημέρωση και την οριζόντια επικοινωνία στη Νέα Φιλαδέλφεια

Μόνο η μαχητική αντίσταση

θα δώσει τέλος στον φαύλο κύκλο των μνημονίων

Απόφαση Eurogroup 24ης Μάη: Μνημόνια δεκαετιών και αιωνόβιο ξεπούλημα!

«Υπάρχουν μεταρρυθμίσεις με κόστος σε κοινωνικό επίπεδο που μια κυβέρνηση της αριστεράς μπορεί να υλοποιήσει πιο εύκολα από μια κυβέρνηση της δεξιάς». Στον Τζιάνι Ανιέλι, πρόεδρο της αυτοκινητοβιομηχανίας FIAT, ανήκει η δήλωση με την οποία καλωσόριζε το 1998 την νεότευκτη τότε «κεντροαριστερή» κυβέρνηση του Μάσιμο ντ' Αλέμα, για την προσήλωσή της στη συνέχιση λήψης αντεργατικών μέτρων και την απαρέγκλιτη τήρηση της λιτότητας που είχαν χαράξει οι προηγούμενες «δεξιές» κυβερνήσεις στην Ιταλία. Η διαχρονικότητα της δήλωσης του μεγαλοκαπιταλιστή-βιομήχανου επιβεβαιώνεται απόλυτα και στα καθ' ημάς καθώς πριν λίγες μέρες η κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ κατάφερε να ψηφιστούν με συνοπτικές διαδικασίες από το ελληνικό κοινοβούλιο-μέσα σε δύο σαββατοκύριακα- εφιαλτικά μέτρα για το λαό και το μέλλον του, με τη μεν κυβερνητική της πλειοψηφία να παραμένει αρραγής, οι δε ισχνές από συμμετοχή εργαζομένων απεργιακές συγκεντρώσεις να απέχουν παρασάγγας από τις πολυπληθείς διαδηλώσεις και τις συγκρούσεις του πρόσφατου παρελθόντος με τις δυνάμεις καταστολής, που συνόδευαν τα προηγούμενα χρόνια τη ψήφιση των μνημονίων από τους αντίστοιχους των σημερινών κυβερνητικούς λόχους.

Κατάργηση τητς Κοινωνικής Ασφάλισης

Όπως γράφαμε και στο προηγούμενο φύλλο, με το αντιασφαλιστικό νομοχέδιο Κατρούγκαλου καταργείται ουσιαστικά ο κοινωνικός χαρακτήρα της ασφάλισης και συνεχίζεται αμείωτο το πετσόκομμα παλιών και νέων συντάξεων που μετατρέπονται κυριολεκτικά σε ψίχουλα. Καταργούνται οι υφιστάμενοι φορείς κύριας ασφάλισης (εκτός ΝΑΤ και ΟΓΑ) και συστήνεται ο Ενιαίος Φορέας Κοινωνικής Ασφάλισης (ΕΦΚΑ), στον οποίο μεταφέρονται ένα εκατομμύριο ασφαλισμένοι και συνταξιούχοι του Δημοσίου (και οι αγρότες που είναι ασφαλισμένοι στον κλάδο κύρια ασφάλισης) χωρίς όμως και την αντίστοιχη μεταφορά των ασφαλιστικών εισφορών των εργαζομένων με αποτέλεσμα την κατάργηση της υποχρέωσης καταβολής των συντάξεων από τον κρατικό προϋπολογισμό. Με την ανεργία στα ύψη και την εισφοροδιαφυγή των καπιταλιστών στα …ουράνια, ο εν τη γενέσει του χρεοκοπημένος φορέας δε θα μπορεί να καλύψει τις συνταξιοδοτικές παροχές. Η μοναδική πλέον ασφαλιστική υποχρέωση του κράτους θα είναι η καταβολή της εθνικής σύνταξης, το άθλιο φιλοδώρημα των 384 ευρώ με συμπληρωμένα 20 χρόνια ασφάλισης ενώ για 15 χρόνια ασφάλισης, η σύνταξη θα είναι 345,60 ευρώ. Τα ήδη πετσοκομμένα ποσοστά αναπλήρωσης μειώνονται ακόμα περισσότερο. Οι συντάξιμες αποδοχές θα μειωθούν κατά πολύ καθώς θα υπολογίζονται με βάση τον μέσο όρο ολόκληρου του εργασιακού βίου. Αυτό σημαίνει ότι η ανταποδοτική σύνταξη θα είναι ψίχουλα με αποτέλεσμα είτε να μην επιλέγει την ασφάλιση και να δουλεύει «μαύρα» είτε να επιλέξει να στραφεί προς την ιδιωτική ασφάλιση. Καταργείται το ΕΚΑΣ και καλούνται οι μέχρι πρότινος δικαιούχοι να επιστρέψουν αναδρομικά τα χρήματα που λάμβαναν νόμιμα από τις αρχές του 2016. Και εδώ, οι εκπρόσωποι των θεσμών ακύρωσαν με τον πιο κατηγορηματικό τρόπο τόσο την πρωθυπουργική εξαγγελία για τη μη αναδρομική επιστροφή των χρημάτων όσο και τη δημιουργία του ταμείου κοινωνικής αλληλεγγύης, το οποίο θα συγκέντρωνε πόρους από το πρωτογενές πλεόνασμα.

Τσουνάμι φόρων ύψους 1,8 δις ευρώ για τα συνήθη υποζύγια

Η νέα καταιγίδα έμμεσων φόρων σε ένα μεγάλο εύρος ειδών πλατιάς κατανάλωσης είναι ένα ακόμα νομοθετικό πλήγμα για τα φτωχά στρώματα και τη λαϊκή οικογένεια, επιβαρύνοντας περισσότερο τον ήδη δυσβάσταχτο οικογενειακό προϋπολογισμό. Ο ΦΠΑ αυξάνεται από το 23% στο 24% με επακόλουθη αύξηση στα είδη ευρείας κατανάλωσης (μακαρόνια, ρύζι, αλεύρι, καφές, αναψυκτικά κ.α.). Καταργείται ο μειωμένος συντελεστής στα νησιά, ο ΕΝΦΙΑ αντί να καταργηθεί αυξάνεται. Η μείωση του αφορολογητου κατεβαίνει στα 8.636 ευρώ ενώ έχουμε και αύξηση του ειδικού φόρου κατανάλωσης στη βενζίνη, στο πετρέλαιο θέρμανσης και πετρέλαιο κίνησης καθώς και στις τιμές στον καπνό, στον καφέ, στο ηλεκτρονικό τσιγάρο κλ.π.

Σήμερα, οι συριζανελίτες βουλευτές, αφού επικύρωσαν το περασμένο καλοκαίρι τα προηγούμενα μνημόνια, τα οποία θα.. έσκιζαν και ψήφιζαν το τρίτο μνημόνιο συνεπικουρούμενοι και από τους συναδέλφους σε ΝΔ, ΠΑΣΟΚ, Ποτάμι, είναι αυτοί που οδηγούν τώρα με περισσό ζήλο την κούρσα της μνημονιάδας, επαιρόμενοι μάλιστα ως οι πιο άξιοι εφαρμοστές των απαιτήσεων των δανειστών. Ντοπαρισμένοι από την αχαλίνωτη δίψα τους για εξουσία και αφού βάφτισαν ως αυταπάτες τις κυβιστήσεις τους, αφήνουν αδιατάραχτη όχι μόνο τη ροή της υποδούλωσης στα αρπακτικά της διεθνούς τοκογλυφίας του χρηματιστικού κεφαλαίου αλλά παραχωρούν όλη τη δημόσια (κινητή και ακίνητη) περιουσία του ελληνικού δημοσίου τουλάχιστον για έναν αιώνα.

Συστήνεται λοιπόν η Ελληνική Εταιρία Συμμετοχών και Περιουσίας Α.Ε. η οποία «δεν ανήκει στον δημόσιο ή ευρύτερο δημόσιο τομέα, όπως αυτός εκάστοτε ορίζεται», «λειτουργεί χάριν του δημοσίου συμφέροντος σύμφωνα με τους κανόνες της ιδιωτικής οικονομίας» ενώ το αμέσως επόμενο διάστημα ιδιωτικοποιούνται τα περιφερειακά αεροδρόμια, το Ελληνικό, ο ΟΛΠ, η Εγνατία οδός, το 17% της ΔΕΗ, το 11% ΕΥΔΑΠ και μια σειρά ακόμα δημόσιες επιχειρήσεις. Είναι τόσο μεγάλη η ικανοποίηση της διεθνούς και ντόπιας κεφαλαιοκρατίας για τις επιδόσεις των σημερινών διαχειριστών της εξουσίας που ακόμα και ο Σόιμπλε δεν έκρυψε τον ενθουσιασμό του λέγοντας πως « εγώ δε θα μπορούσα να επιβάλλω τέτοιες μεταρρυθμίσεις στη Γερμανία» ενώ ο πρόεδρος του Συνδέσμου Ελλήνων Βιομηχάνων, θ. Φέσσας δήλωσε πριν λίγες μέρες πως «Θα ήταν ευχής έργον και το λέμε ευθαρσώς αυτό το νομοσχέδιο να ψηφιστεί από όλους, να χαράξουν οι πολικοί μια κοινή πορεία, να υπάρξει μια νέα ευρεία συμφωνία… Στον ΣΕΒ δεν έχουμε πολιτική ατζέντα. Δεν συμμετέχουμε σε κομματικές αντιπαραθέσεις… Αλλωστε είναι γνωστό ότι εμείς μένουμε σταθεροί στις απόψεις μας».

Τα «μόνιμα διαρθρωτικά μέτρα», το «ταμείο Αποκρατικοποιήσεων που θα είναι πλήρως ανεξάρτητο» και θα συγκεντρώνει για έναν αιώνα τη δημόσια περιουσία του κράτους με σκοπό το ξεπούλημα της, η διατήρηση του εκ προοιμίου άπιαστου στόχου για 3,5% πρωτογενές πλεόνασμα (εξού και ο προληπτικός μηχανισμός δημοσιονομικής προσαρμογής, ο λεγόμενος «κόφτης», ο οποίος θα κόβει αυτόματα δημόσιες δαπάνες, δηλαδή μισθούς και συντάξεις, με ετήσιο ύψος περικοπών 2% του ΑΕΠ), τα εξυπηρετούμενα και μη δάνεια (ακόμα και με υποθήκη την πρώτη κατοικία) που πέφτουν στα νύχια του χρηματιστικού κεφαλαίου, η ανεξάρτητη αρχή δημόσιων εσόδων που δεν θα υπάγεται σε κανέναν κυβερνητικό ή κρατικό έλεγχο και θα ασκεί την υπαγορευμένη δημοσιονομική πολιτική των «θεσμών» και η μετάθεση της συζήτηση για πιθανή ελάφρυνση του χρέους για μετά την ολοκλήρωση του τρίτου μνημονίου το 2018 αποδεικνύουν με τον πιο ξεκάθαρο τρόπο την πλήρη παράδοση της χώρας στους δανειστές και τη μετατροπή της σε μια ευρωπαϊκή μπανανία.

Διαβάζοντας κανείς τις αποικιοκρατικού τύπου ανακοινώσεις του συμβουλίου των υπουργών οικονομικών της Ε.Ε. και της ευρωπαϊκής επιτροπής όσο και τις δηλώσεις εκπροσώπων των διεθνών τοκογλύφων (Ντάισεμπλουμ, Ρέγκλινγκ) «μόνο αν τακτοποιηθούν τα προαπαιτούμενα-εκκρεμότητες και διορθωθούν μη συμφωνημένες ενέργειες , θα πραγματοποιηθεί η εκταμίευση της δόσης», εύκολα διαπιστώνει ότι καμία αξιολόγηση δεν ολοκληρώθηκε, καθώς οι δανειστές ζητούν αδιάκοπα επιπλέον μέτρα και πως ο χορός των μνημονίων θα αποκτά ολοένα και πιο άγριο ρυθμό όχι μόνο μέχρι το 2018, χρονιά κατά την οποία ολοκληρώνεται η εφαρμογή των μέτρων του τρίτου μνημονίου, αλλά και για τις επόμενες δεκαετίες. Στο μεταξύ αν διαπιστώνεται ότι δεν επιτυγχάνονται οι στόχοι, τότε ο κόφτης, τα συμπληρωματικά μνημόνια, οι επικαιροποιήσεις θα μπαίνουν αυθωρεί και παραχρήμα σε εφαρμογή για να διασφαλίζεται η μοναδική καούρα των διεθνών τοκογλύφων, η είσπραξη των τοκοχρεολυσίων και η αποπληρωμή του χρέους. Οπως και να ονοματίζουν τα εργαλεία εξαθλίωσης του λαού, η καταλήστευση του πλούτου της χώρας θα συνεχίζεται την ώρα που μισθοί, συντάξεις και κοινωνικές δαπάνες θα υφίστανται απανωτές μειώσεις και περικοπές. Μνημόνια διαρκείας, μόνιμη, ολοκληρωτική επιτροπεία, αιωνόβιο ξεπούλημα της περιουσίας του ελληνικού λαού!

Αυτή την τύχη επιφυλάσσουν τα ντόπια υποχείρια της διεθνούς της κεφαλαιοκρατίας για τους δημιουργούς του κοινωνικού πλούτου αυτού του τόπου. Ηρθε ο καιρός να αντιληφθεί η εργαζόμενη κοινωνία πως το μοναδικό χρέος που χρειάζεται να εκπληρώσει είναι να αποτινάξει από πάνω της το ζυγό των μνημονίων και να συνειδητοποιήσει ότι πρέπει να πάρει την κατάσταση στα χέρια της, να σταματήσει να περιμένει μεσσίες και σωτήρες και να παραδειγματιστεί από τον αγώνα της γαλλικής εργαζόμενης κοινωνίας που βγαίνει στους δρόμους, διεκδικώντας ένα καλύτερο μέλλον για την ίδια και τις επόμενες γενεές του γαλλικού προλεταριάτου.

Χ. Π.

Ζητούνται συλλογικές αντιστάσεις

Τα δεδομένα είναι εύκολα αντιληπτά απ' όλους. Θα τα βιώσουμε, άλλωστε, με δραματικά τρόπο τους μήνες που θ' ακολουθήσουν.

Φόροι, φόροι, φόροι, που λέει κι ο Τσακαλώτος. Και η Κοινωνική Ασφάλιση σε τροχιά απαξίωσης και διάλυσης. Και ο «κόφτης» να κρέμεται ως Δαμόκλειος σπάθη πάνω από τα κεφάλια μας: αν τα νούμερα του Μνημονίου δεν βγουν, τα πρόσθετα αντιλαϊκά μέτρα θα εφαρμόζονται αυτόματα. Να μην κουράζεται και η Βουλή να τα ψηφίσει.

Και η κρατική περιουσία - ό,τι δημιουργήθηκε με τον ιδρώτα και το αίμα του ελληνικού λαού κι ό,τι υπάρχει ως φυσικός πλούτος σε τούτη τη γωνιά του πλανήτη – στο σφυρί. Την «αξιοποίησή» της αναλαμβάνει μια ανώνυμη εταιρεία, υπό τον απόλυτο έλεγχο των δανειστών. Με ζωή 100 χρόνια! Για να μπορούν να πουλάνε και όταν κανένας από εμάς δε θα συμμετέχει στο μάταιο τούτο κόσμο.

Θα διαφωνήσουμε με την κυρία Βαγενά. Το σωστό δεν είναι να λέμε «τι είναι 100 χρόνια Μνημόνια μπροστά σε 400 χρόνια οθωμανικής σκλαβιάς;». Το σωστό θα ήταν να πούμε «τι είναι 100 χρόνια Μνημόνια μπροστά στην αιωνιότητα;»!

Η εξουσία αποθρασύνει. Ιδιαίτερα εκείνους που δήλωναν μέχρι πρότινος αριστεροί. Εχουν μαγαρίσει την έννοια του αριστερού, που στη λαϊκή συνείδηση έχει ζυμωθεί με το αίμα όσων αντίκρισαν με θάρρος τια κάνες των εκτελεστικών αποσπασμάτων, όσων μαρτύρησαν στις φυλακές και τα ξερονήσια της «εθνικής αναμόρφωσης», όσων έδωσαν με ανιδιοτέλεια το είναι τους για το καλό αυτού του λαού.

Μήπως όμως είναι εύκολο να αναθεματίζουμε αυτούς που μαγαρίζουν την παράδοση της αριστεράς, χωρίς να κάνουμε τίποτα για ν' αλλάξουμε τα πράγματα;

Μήπως έφτασε η ώρα να μαζέψουμε τα συντρίμμια μας και ν' αρχίσουμε να οικοδομούμε μια νέα συλλογικότητα; Μια συλλογικότητα της αντίστασης, της διεκδίκησης, της ανάτασης, της προοπτικής, της ελπίδας. Ετσι κι αλλιώς, δεν έχουμε άλλη επιλογή. Οι ατομικές λύσεις συντρίφτηκαν από τις μυλόπετρες των τριών (μέχρι στιγμής) Μνημονίων.

σελ.2
Ένα βήμα μπρος, κάμποσα πίσω

σελ.4
Κάν' το όπως οι Γάλλοι

Το "Χαμπέρι" κυκλοφορεί -πλέον- σε δύο χιλιάδες αντίτυπα και διανέμεται δωρεάν κι από χέρι σε χέρι. Αναζητήστε το στο αγαπημένο σας καφενείο και σε άλλα καταστήματα σε όλη την πόλη, κι αν δεν το βρείτε επικοινωνήστε μαζί μας. Η εφημερίδα συντάσσεται από ομάδα εργασίας της συνέλευσης του αυτοδιαχειριζόμενου κοινωνικού χώρου "Στρούγκα". Τα ενυπόγραφα άρθρα εκφράζουν την άποψη των συντακτών τους. Θα μας βρείτε στην κατάληψη της Στρούγκας, Δεκελείας 116, Νέα Φιλαδέλφεια, κάθε Τρίτη μετά τις 8.30 μμ που πραγματοποιούνται οι συνελεύσεις μας και κάθε Πέμπτη μετά τις 8 μμ που λειτουργεί καφενείο. Για τις πολιτικές, κοινωνικές και πολιτιστικές δραστηριότητες της Στρούγκας μπορείτε να ενημερώνεστε από τις αφίσες στους τοίχους της πόλης και στην ηλεκτρονική διεύθυνση **http://strouga.espivblogs.net.**
E-mail επικοινωνίας: **haberi@espiv.net**

Ένα βήμα μπρος κάμποσα πίσω

Απ' όλα έχει ο μπαξές των Μνημονίων, που πλέον τον καλλιεργεί με εμμονή και φανατισμό η συγκυβέρνηση Τσίπρα-Καμμένου: και κατεδάφιση της Κοινωνικής Ασφάλισης, και νέα χαράτσια (άμεσα και έμμεσα), και ξεπούλημα όλης της ακίνητης και κινητής περιουσίας του ελληνικού κράτους (μεταφέρεται σε μια ανώνυμη εταιρεία holding, υπό τον απόλυτο έλεγχο των δανειστών), και αυτόματο κόφτη μισθών και συντάξεων. Ε, να μην έχει και κάτι που μας αφορά στο τοπικό επίπεδο; Αμαρτία θα ήταν.

Μιλάμε για μια ακόμα δουλική υπόκλιση των Τσιπροκαμμένων, όχι στους γνωστούς τοκογλύφους δανειστές, αλλά στον γνωστότατο (και με γνωστότατες στοχεύσεις) επιχειρηματία Δ. Μελισσανίδη, που έχει βαλθεί –υπό το πρόσχημα του γηπέδου της ΑΕΚ- να κάνει το άλσος της πόλης μας «Μόντε Κάρλο», όπως έχει πει.

Η ιστορία με τη μπίζνα του γηπέδου είχε παγώσει το τελευταίο διάστημα, καθώς –εκτός των άλλων- ο Μελισσανίδης δεν έχει και τα κεφάλαια για να το χτίσει (είναι γνωστό το φιάσκο με την αύξηση μετοχικού κεφαλαίου της «Δικέφαλος 1924 ΑΕ»). Αυτό δεν σημαίνει και ότι παραιτήθηκε από την προσπάθεια να πάρει στα χέρια του την πολυπόθητη άδεια. Με την άδεια στο χέρι μπορεί να ελπίζει ότι θα μπορέσει να συγκεντρώσει επενδυτές και κεφάλαια για τη μεγάλη μπίζνα, ενώ χωρίς την άδεια δεν μπορεί να τους ρίξει ούτε την ευθύνη ότι «αδιαφορούν για την αγαπημένη μας ομάδα». Ασε που κάθε μικρό βηματάκι (ακόμα και ψεύτικο) στην πορεία προς την άδεια, βγάζει στο παζάρι τους κήρυκες για να φωνάξουν: «μπαίνουν οι μπουλντόζες». Και να συμπληρώσουν: «βγήκαν τα διαρκείας της νέας σεζόν – αεκτζήδες, στηρίξτε την ομάδα μας».

Επειδή, λοιπόν, με νόμιμο τρόπο άδεια δε βγαίνει, ανέλαβε ο υπουργός Περιβάλλοντος Πάνος Σκουρλέτης, συνεπικουρούμενος από μια γνωστή αμαρτωλή υπηρεσία του ΥΠΕΝ (Διεύθυνση Περιβαλλοντικών Αδειοδοτήσεων ονομάζεται και έχει ανάμιξη σε κάθε περιβαλλοντικό έγκλημα, με τελευταίο κοπυρφαίο παράδειγμα αυτό των Σκουριών), να δώσει στον «Τίγρη» την Άδεια Έγκρισης Περιβαλλοντικών Όρων (ΑΕΠΟ) κουρελιάζοντας κάθε έννοια νομιμότητας.

Ας θυμηθούμε λίγο πώς έχει η υπόθεση από αυστηρά νομική σκοπιά. Το οικόπεδο του γηπέδου (είτε στην παλιά του έκταση είτε στην καινούργια έκταση, όπως διαμορφώθηκε μετά την αρπαγή έκτασης του άλσους) **εξακολουθεί να είναι ιδιοκτησία του Δημοσίου** και **πράγμα εκτός συναλλαγής.** Εχει παραχωρηθεί στο Ερασιτεχνικό Σωματείο ΑΕΚ **μόνο κατά χρήση, διοίκηση και διαχείριση** προκειμένου να το χρησιμοποιήσει για κοινωφελείς σκοπούς (παλιά για την άθληση των παιδιών των προσφύγων, μετέπειτα για την άθληση των αθλητών όλων των τμημάτων του). Και **απαγορεύεται ρητά να πουληθεί, να μεταβιβαστεί ή να παραχωρηθεί** σε οποιονδήποτε τρίτο. Πόσο μάλλον σε μια κερδοσκοπική ανώνυμη εταιρεία, όπως είναι η συμφερόντων Μελισσανίδη «Δικέφαλος 1924 ΑΕ».

Στη Μελέτη Περιβαλλοντικών Επιπτώσεων που κατατέθηκε, η «Δικέφαλος 1924 ΑΕ» παρουσιάζεται σαν φορέας του έργου, δηλαδή σαν ιδιοκτήτης της έκτασης! Διότι, όπως εκ των υστέρων ισχυρίστηκε, το ερασιτεχνικό σωματείο ΑΕΚ της έχει παραχωρήσει όλα τα δικαιώματά του επί του οικοπέδου, με απόφαση που πήρε η γενική του συνέλευση. Παρωδία ήταν, βέβαια, αυτή η γενική συνέλευση, αλλά αυτό είναι το τελευταίο που ενδιαφέρει. Γιατί και νομότυπα να είχε συγκληθεί και διεξαχθεί, **δεν έχει το δικαίωμα να μεταβιβάσει το συγκεκριμένο οικόπεδο** στη «Δικέφαλος 1924 ΑΕ» (και σε οποιονδήποτε τρίτο).

Επ' αυτού, εκκρεμεί και δικαστική προσφυγή μέλους της ερασιτεχνικής ΑΕΚ. Η προσφυγή υποστηρίζει πρώτον ότι η γενική συνέλευση είναι άκυρη και δεύτερον ότι η μεταβίβαση είναι άκυρη (διότι αποφασίστηκε από άκυρη γενική συνέλευση), αλλά και παράνομη (διότι απαγορεύεται να μεταβιβαστεί ή παραχωρηθεί το οικόπεδο). Η πλάκα είναι ότι όλ' αυτά τα γνώριζαν και ο Σκουρλέτης και οι αρμόδιες υπηρεσίες, όπως προκύπτει από τα έγγραφα που συνοδεύουν την ΑΕΠΟ. Ομως, έπρεπε να δώσουν στον Τίγρη την ΑΕΠΟ (αυτή ήταν η συμφωνία τους), οπότε έγραψαν στην ΑΕΠΟ ότι… δεν μελέτησαν το ιδιοκτησιακό! Δηλαδή, ξέρουν ότι η συγκεκριμένη εταιρεία δεν μπορεί να αποκτήσει το οικόπεδο που έχει παραχωρηθεί για συγκεκριμένο σκοπό (και μόνο γι' αυτόν) στην ερασιτεχνική ΑΕΚ, ξέρουν ότι εκκρεμεί δικαστική προσφυγή γι' αυτό το ζήτημα, αλλά δίνουν την ΑΕΠΟ στον Μελισσανίδη, διότι… δεν εξέτασαν το ιδιοκτησιακό!

Και να ήταν μόνον αυτό! Κάθε αντίθετη άποψη πετάχτηκε στα σκουπίδια. Ακόμα και οι απόψεις που είχαν επαρκέστατη νομική τεκμηρίωση, όπως αυτή του Επιμελητήριου Περιβάλλοντος και Βιωσιμότητας, που απεφάνθη ότι η διαδικασία δημόσιας διαβούλευσης θα έπρεπε να κριθεί άκυρη, γιατί πριν τη Μελέτη Περιβαλλοντικών Επιπτώσεων θα έπρεπε να γίνει Στρατηγική Περιβαλλοντική Εκτίμηση και κατάρτιση Στρατηγικής Μελέτης Περιβαλλοντικών Επιπτώσεων.

Η αρνητική γνωμοδότηση του δημοτικού συμβουλίου Φιλαδέλφειας-Χαλκηδόνας και όλων των αρμόδιων οργάνων του πετάχτηκε επίσης στα σκουπίδια. Το ίδιο και οι παρατηρήσεις υπηρεσιών του ίδιου του υπουργείου. Αλίμονο να μετρά η άποψη του τοπικού Δήμου περισσότερο από τη θέληση κοτζάμ Τίγρη! Εδώ έχουμε… πρώτη φορά Αριστερά!

Για να καταλήξουμε: ο τίτλος στην κορυφή της σελίδας περιγράφει την τροπή που έχει πάρει η υπόθεση. Μπορεί ο Σκουρλέτης να έδωσε την ΑΕΠΟ στον Μελισσανίδη, κουρελιάζοντας κάθε έννοια νομιμότητας (και γι' αυτό πρέπει να λογοδοτήσει), όμως colpo grosso του Τίγρη έχει μεγάλα κενά. Οχι μόνο γιατί δεν έχει τα λεφτά και οι επενδυτές δε βάζουν λεφτά σε αμφίβολης έκβασης project, αλλά και γιατί η σύμβαση παραχώρησης είναι άκυρη και παράνομη.

ρασκ.

Σταμάτα να κοιτάζεις το δάχτυλο, ηλίθιε!

Κάποιοι (θεσμικοί και μη θεσμικοί) αρέσκονται να κυνηγούν ανεμόμυλους (χωρίς καν τα ευγενή κίνητρα του ιππότη της Μόντσα). Διαβάζουμε συνεχώς ότι το άλσος έχει μετατραπεί σε μητροπολιτικό πάρκο και η αρμοδιότητα της διαχείρισής του έχει αφαιρεθεί από το Δήμο.

Αυτό, κύριοι, έχει τελειώσει. Τελείωσε με το νόμο 4280/2014, που ψηφίστηκε λίγο μετά το νόμο 4277/2014. Αυτό δεν το λέμε εμείς, το έλεγε η προσφυγή που κατέθεσε ο Δήμος στο ΣτΕ.

Ζήτημα μητροπολιτικού πάρκου δεν υπάρχει κι όποιος το λέει και το ξαναλέει θα καταντήσει σαν τον ψεύτη βοσκό. Υπάρχει όμως κάτι άλλο. Στο πολυνομοσχέδιο που ψηφίστηκε την Κυριακή 22 Μάη, υπάρχουν και αντιδασικές διατάξεις. Μία απ' αυτές προβλέπει ότι **τα άλση και τα πάρκα εξαιρούνται από τους δασικούς χάρτες.** Αυτό θα είναι το πρώτο βήμα για να ξεχωριστούν τα άλση από τα δάση και τις δασικές εκτάσεις και με άλλο νομοθέτημα να επανέλθουν οι καταστροφικές διατάξεις για τα μητροπολιτικά πάρκα και την επιχειρηματικά «αξιοποίηση» των αλσών, με τη χορήγηση του 5% της έκτασής τους.

Ας επικεντρωθούμε, λοιπόν, σ' αυτόν τον πραγματικό κίνδυνο, για να μη θυμίζουμε τον ηλίθιο που κοίταζε το δάχτυλο, ενώ το δάχτυλο έδειχνε το φεγγάρι.

ρασκ.

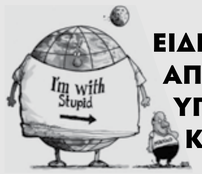

ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΑΠ' ΤΟΝ ΥΠΟΛΟΙΠΟ ΚΟΣΜΟ

Βραζιλία: Μετά από 20 ώρες συνεδρίαση της Γερουσίας η απόφαση για την «αριστερή» πρόεδρο της Βραζιλίας, Ντίλμα Ρούσσεφ, ήταν η αποπομπή της από το αξίωμά της για έξι μήνες και η αντικατάστασή της από τον αντιπρόεδρο , Μισέλ Τεμέρ. Η Ρούσεφ βέβαια δεν διώκεται για το σκάνδαλο της εταιρίας Petrobras(αφορούσε μίζες σε πολιτικούς και αξιωματούχους από μεγάλες κατασκευαστικές εταιρίες της χώρας προκειμένου να παίρνουν έργα), εταιρία στην οποία διετέλεσε ως πρόεδρος σε μια περίοδο που η διαφθορά ήταν στο αποκορύφωμά της, αλλά για μαγείρεμα των οικονομικών στοιχείων του κράτους προκειμένου να κρύψει το βάθος της οικονομικής κρίσης και να κερδίσει τις εκλογές. Δεν έκανε δηλαδή τίποτα διαφορετικό από τους προκατόχους της. Εξαπάτησε τον λαό για την κατάσταση της χώρας για να του φορέσει τα αντιλαικά μέτρα που θα έφερναν την «αναδιάρθρωση» της οικονομίας. Ενήργησε, δηλαδή σαν μια τυπική διαχειρίστρια της καπιταλιστικής εκμετάλλευσης, ενώ παράλληλα οργίαζε η διαφθορά στην κυβέρνησή της. Ο καπιταλισμός «με ανθρώπινο πρόσωπο» αποδεικνύεται το ίδιο σάπιος και αποκρουστικός με τον νεοφιλελεύθερο!

Αίγυπτος: Ποινές φυλάκισης 2 έως 5 χρόνων επεβλήθηκαν σε 152 άτομα που κατηγορούνται ότι συμμετείχαν σε διαδήλωση τον περασμένο μήνα. Σε κάποια άτομα μάλιστα απο αυτά επεβλήθηκαν και βαρύτατα πρόστιμα ύψους 100.000 αιγυπτιακών λιρών (11.260 δολαρίων).

Οι καταδικασθέντες και τουλάχιστον 400 ακόμη άτομα κατηγορούνται ότι συμμετείχαν σε 2 απαγορευμένες από την αστυνομία διαδηλώσεις ενάντια στην απόφαση του στρατηγού Σίσι να παραχωρήσει στη Σαουδική Αραβία την κυριαρχία δυο στρατηγικής σημασίας νησιών(ακατοίκητων) στην είσοδο του Κόλπου Ακαμπα στην Ερυθρά Θάλασσα. Ο κυβερνητικός ισχυρισμός που ξεσήκωσε και τη θύελλα αντιδράσεων ήταν ότι απλώς επιστρέφεται η περιοχή αυτή, η οποία είχε περάσει στον έλεγχο της Αιγύπτου το 1950, στη Σαουδική Αραβία εν μέσω ανησυχίας ότι το Ισραήλ μπορεί να καταλάβει τα δύο αυτά νησιά.

Ο χαρακτήρας των δύο αυτών διαδηλώσεων ήταν αντικαθεστωτικός με συνθήματα, εκτός των άλλων, εναντίον της στρατιωτικής χούντας. Οι βαριές αυτές ποινές και τα πρόστιμα μόνο στόχο έχουν να στείλουν το μήνυμα ότι καμιά κριτική και αντίδραση στην πολιτική της στρατιωτικής χούντας δεν είναι ανεκτή και να αποτρέψουν τον κοινωνικό αναβρασμό.

Ανάλογη επίδειξη δύναμης, βέβαια, γίνεται και στην «πολιτισμένη» **Γαλλία**, όπου για να «διαφύλαχθεί η τάξη» εστάλησαν ειδοποιητήρια από τη γαλλική αστυνομία σε διαδηλωτές που τόλμησαν να κατέβουν σε διαδηλώσεις και να εναντιωθούν στη λογική «αποφασίζομεν και διατάζομεν» της κυβέρνησης Ολάντ η οποία προτίθεται να περάσει το νομοσχέδιο για τα εργασιακά με διάταγμα παρακάμπτοντας τη Βουλή(διαβάστε πιο αναλυτικά στη σελ.1). Το περιεχόμενο των ειδοποιητηρίων ήταν φυσικά η απαγόρευση παρουσίας τους σε επικείμενες διαδηλώσεις με ποινή μη πειθάρχησης που φτάνει τους 6 μήνες φυλάκισης και τα 7.500 ευρώ πρόστιμο!

Αιγυπτος: Αλλη μία αεροπορική τραγωδία με 66 νεκρούς συνέβη την περασμένη Πέμπτη σε αεροσκάφος της Egyptair, εταιρίας- μέλος της μεγαλύτερης αεροπορικής συμμαχίας στον κόσμο, της star alliance. Φυσικά, από την πρώτη στιγμή τα απανταχού παπαγαλάκια έσπευσαν να αποδώσουν το ατύχημα σε τρομοκρατική επίθεση κλείνοντας παράλληλα τη στρόφιγγα στη ροή της ενημέρωσης και απομακρύνοντας τα σκάφη που έσπευσαν σε βοήθεια για την ανεύρεση των επιζώντων και των συντριμμιών. Η γκεμπελική προπαγάνδα με σκοπό να κυριαρχήσει η εκδοχή της τρομοκρατίας είναι χαρακτηριστική παρόλο που καμία οργάνωση δεν έχει αναλάβει την ευθύνη του συγκεκριμένου δυστυχήματος. Θυμίζουμε και την περίπτωση της German wings, όπου η συντριβή του αεροσκάφου αποδώθηκε στον πιλότο με «καταθλιψη και αυτοκτονικές τάσεις», Αντρέα Λούμιτς. Τότε, ένας οχετός ψυχανάλυσης είχε κατακλύσει τα μέσα ενημέρωσης με τους «ειδικούς» να προσπαθούν να βρουν έναν αποδιοπομπαίο τράγο για να βγάλουν λάδι την εταιρία και να μην καταρρακωθεί το κύρος της. Αντίστοιχα, δύο χρόνια συμπληρώνονται και από τη συντριβή του αεροπλάνου των Μαλαισιανών αερογραμμών με τους συγγενείς των θυμάτων να εξακολουθούν να απαιτούν απαντήσεις και με κάποιους να έχουν προσφύγει στη δικαιοσύνη εναντίον της αεροπορικής εταιρίας. Μήπως αυτή τη συντριβή την είχαν προκαλέσει οι ...εξωγήινοι; Πορίσματα είναι δύσκολο να βγούν ωστόσο το σίγουρο είναι ότι αεροπλάνα μεγάλων αεροπορικών εταιριών πέφτουν και πολλα ερωτήματα μένουν αναπάντητα με στόχο την συγκάλυψη και την εξασφάλιση του επιχειρηματικού τους μέλλοντος.

Α.Κ.

Από τη δραστηριότητα της Στρούγκας

Η Στρούγκα έκλεισε τα 7 της χρόνια και το γιόρτασε με τον πιο δυνατό τρόπο, όπως πάντα άλλωστε. Το τριήμερο εορτασμού των γενεθλίων είχε εκδηλώσεις για όλα τα γούστα! Η θεατρική ομάδα **Πείρα(γ)μα** μας παρουσίασε την εξαιρετική της παράσταση **«Ο κύκλος των "μάταιων" πράξεων»**, μια παράσταση για τη ζωή και το θάνατο του αγωνιστή Ναπολέοντα Σουκατζίδη. Την επομένη ανοίξαμε τις πόρτες στο ολόφρεσκο και με πολύ μεράκι φτιαγμένο **μουσικό studio** που ετοιμάστηκε για να φιλοξενήσει τις καλλιτεχνικές αγωνίες πολλών. Τα εγκαίνιά του πραγματοποιήθηκαν με τους **«Υπεραστικούς»**, ενώ ακολούθησε συζήτηση για την παρουσίαση του εγχειρήματος. Τη βραδιά έκλεισαν οι **Jimmy's Junkyard, οι Hungry Dukes και τα Ayoriastonilio** με ένα Live που μας ταρακούνησε! Την τελευταία μέρα του τριήμερου ξεκινήσαμε από το πρωί με **παιδικές κατασκευές** από την **«γειτονιά των ονείρων μας»** και συνεχίσαμε με **συλλογική κουζίνα και γλέντι σε ρεμπέτικους ρυθμούς** που μας χάρισαν σύντροφοι και συντρόφισσες.

Μέσα στο μήνα που μας πέρασε δεν έλλειψε φυσικά το **Cine Strouga** το οποίο και είχε ένα αφιέρωμα ταινιών με μουσικό περιεχόμενο, το **«The Wall»**, από το ομώνυμο άλμπουμ των Pink Floyd και το **«Velvet Goldmine»** αλλά ούτε και τα καθιερωμένα **καφενεία της Πέμπτης** ορισμένα από τα οποία μάλιστα εμπλουτίστηκαν με ρεμπέτικα live.

Η Στρούγκα, αντιμέτωπη κάθε Πρωτομαγιά με την εορταστική φιέστα του δήμου, άνοιξε για άλλη μια χρονιά το χώρο για εκδηλώσεις που ταιριάζουν και τιμούν το χαρακτήρα της εργατικής Πρωτομαγιάς, ενάντια στην αποπολιτικοποίηση και εμπορευματοποίησή της. Ετσι, την πρώτη βραδιά πραγματοποιήθηκε το αυτοδιαχειριζόμενο καφενείο το οποίο μεταμορφώθηκε σε **HipHop καφενείο** με dj sets και open mics από τον **Hip Hop καφενέ** όπου και πολλοί άλλοι δοκίμασαν τις μουσικές τους ικανότητες. Η επόμενη βραδιά ήταν βραδιά για μικρούς και μεγάλους και φυσικά τράβηξε την προσοχή όλων όσων είχαν κατέβει για μια απλή βόλτα από το πανηγύρι. Ο **Καραγκιόζης** και το θέατρο σκιών επισκέφτηκαν για άλλη μία χρονιά τη στρούγκα με την παράσταση **«Ο Αλέξανδρος και ο κατηραμένος όφις»** και μας χάρισαν πολλές στιγμές γέλιου. Την παράσταση ακολούθησε bar στο χώρο με μουσική.

Τέλος, επειδή εμείς προτιμούμε να μαγειρεύουμε και να τρώμε συλλογικά δεν μπορούσε να λείπει και η **συλλογική κουζίνα** από τη Στρούγκα με την απαιτούμενη μουσική συντροφιά που έχει καθιερωθεί για ορισμένες Κυριακές μέσα στο μήνα.

Και για να μην ξεχαστείτε, επειδή ήδη έχουν αρχίσει να ετοιμάζονται οι επόμενες εκδηλώσεις της Στρούγκας την **Κυριακή 29 Μάη** η **ομάδα Παραμυθοκούτι** θα μας παρουσιάσει την παράσταση **«Ο Χαρταετός που τον έλεγαν καρχαρία» με θεατρικό παιχνίδι για τα συναισθήματα.** Η ιστορία μας δείχνει για έναν χαρταετό που βοβόταν να πετάξει αλλά με τη βοήθεια της μητέρας του, των πλασμάτων της φύσης, αλλά και της ίδιας του της ψυχής υπερνικά τις δυσκολίες και τελικά τα καταφέρνει. Φέρτε λοιπόν τους μικρούς και τις μικρές σας αλλά και το παιδί που κρύβετε μέσα σας για να την παρακολουθήσουμε παρέα!

Το **Σάββατο 11 Ιούνη** το βράδυ ετοιμαστείτε για ένα αξέχαστο **live με τους Υπεραστικούς.**

Cine Strouga θερινόν

Το Cine Strouga, για ακόμα χρονιά -αν και λίγο καθυστερημένα για φέτος- μεταφέρεται στην πίσω αυλή της Στρούγκας. Η είσοδος είναι, όπως πάντα, ελεύθερη. Το πρώτο αφιέρωμα, με τίτλο **«Παιδιά που μεγάλωσαν νωρίς»** ξεκίνησε την Κυριακή 29/5 και συνεχίζει με ακόμα τρεις ταινίες.

Κυριακη 5/6: Γλυκά δεκάξι, του Ken Loach, παραγωγή 2002 , διάρκεια 106'

Αποφασισμένος να ζήσει μια φυσιολογική ζωή αφότου η μητέρα του βγαίνει από τη φυλακή, ένας νεαρός Σκωτσέζος που έζησε δύσκολες στιγμές αγωνίζεται για να βγάλει τα χρήματα για να θρέψει την μητέρα του και τον ίδιο.

Κυριακη 12/6: Η πόλη του θεού, των Fernando Meirelles / Katia Lund, παραγωγή 2002, διάρκεια 130'

Δυο παιδιά που μεγαλώνουν σε μια επικίνδυνη γειτονιά του Rio de Janeiro ακολουθούν δύο διαφορετικούς δρόμους στη ζωή τους: ο ένας γίνεται φωτογράφος και ο δεύτερος έμπορος ναρκωτικών.

Κυριακη 19/6: Mustang, της Deniz Gamze Ergüven, παραγωγή 2015, διάρκεια 97'

Πέντε αδελφές μεγαλώνουν στο σπίτι της γιαγιάς τους στην επαρχιακή βόρεια Τουρκία, εγκλωβισμένες σε μια αναπόδραστη και απόλυτα οπισθοδρομική κοινωνική πραγματικότητα.

Ενημερωθείτε για το πρόγραμμα των θερινών προβολών, από τα ταμπλό που βρίσκονται σε επιλεγμένα σημεία στην πόλη, από τις αφίσες στους τοίχους της, καθώς και απ' το blog του χώρου ***www.strouga.espivblogs.net.***

Αν θέλετε να ενημερώνεστε για το πρόγραμμα εκδηλώσεων του χώρου, επικοινωνήστε στην ηλεκτρονική διεύθυνση ***strouga@espiv.net.***

Το ημερολόγιο γράφει 1η Μαΐου 1968, ημέρα Τετάρτη
Η Γαλλική Άνοιξη πίσω από τα οδοφράγματα...

Η σηματοδότηση της εργατικής πρωτομαγιάς προσφέρει λίγα παραδείγματα ενός κοινωνικού κινήματος από τα κάτω, που ξέσπασε με τη μορφή εξέγερσης στη Γαλλία το '68, σε πλατείες, δρόμους, πανεπιστήμια και άλλα δημόσια κτίρια. Τα ζητήματα ήταν ευρύτερα γνωστά, με μια αδυσώπητη αντιμετώπιση των κυβερνήσεων κατά της ελευθερίας των λαών. Αγκάθια μιας δεξιάς νοοτροπίας που κρατάει τη διαχείρηση των κοινωνιών με τα όπλα και τη βία. Ένας συντηρητισμός που έχει ως αφετηρία του τα φαντάσματα του παρελθόντος του. Οι ιδέες για ισότητα και δικαιώματα ήταν ζητήματα που έθεταν την ανησυχία σε όλη την υφήλιο, Βραζιλία, Πολωνία, Η.Π.Α., Ιαπωνία, Γερμανία, Μεξικό... από ανατολή μέχρι δύση κι απο βορρά μέχρι νότο. Οι συνθήκες ύπαρξης που περιέχονται στον υπερ-αναπτυγμένο καπιταλισμό της ψευτο-αφθονίας του εμπορεύματος έχουν ως συνέπεια τον περιορισμό της ελευθέρας, της ίδιας της ζωής. Οι αναπτυγμένες χώρες καταπατούν τα δικαιώματα των αδύναμων και ανίσχυρων χωρών, δημιουργούν ταξικές διαφορές μεταξύ πολιτών, μεγαλοαστοί, αστοί, εργάτες ντόπιοι και εισαγόμενοι, άντρες-γυναίκες, λευκοί και μαύροι, ένα κατεστημένο που ρίζωνε στα βάθη μιας αιματοβαμμένης ιστορίας με θύματα πάντα τον απλό κόσμο.

Ο Μάης του '68 επαναπροσδιόρισε τις συνθήκες διααβίωσης κερδίζοντας τους αγώνες σώμα με σώμα. Τώρα δυστυχώς χάνει πάλι όλα αυτά που κέρδισε με αίμα μέρα με την ημέρα. Αυτές οι μέρες στη Γαλλία διακυβεύονται τα ίδια ζητήματα μπροστά από τις ασπίδες των εξουσιαστών κάτω απο τα ακριβοπληρωμένα ξενοδοχεία, δίπλα από το μολυσμένο Σηκουάνα και μέσα από τα δελτία ειδήσεων. Η ιστορία επαναλαμβάνεται... και πάλι εμείς βρισκόμαστε αντιμέτωποι με το αδίστακτο τέρας της εξουσίας.

«Πρέπει ο καθένας να σηκώσει το κεφάλι,
να σταθεί στο ύψος των ευθυνών του
και να απορρίψει
τη διανοητική τρομοκρατία...

Δεν υπάρχει κανένας λόγος για να αφήσει
το κράτος στον πρώτο τυχόντα,
τη διοίκηση και τα δημόσια κτήρια,
για να εγκαταλείψει τις ευθύνες του
και να ξεχάσει τα καθήκοντά του».

ΡΟΜΠΕΡΤ ΠΟΥΖΑΝΤ
Επέμβαση στη βουλή στις 24 Ιούλη 1968

Β. ΤΑΦ

1η Μαΐου 1886 - 1η Μαΐου 1944

1η Μαΐου 1886: κηρύσσεται απεργία διαρκείας στις ΗΠΑ με αιτήματα την οκτάωρη εργασία, αξιοπρεπείς μισθούς και καλύτερες συνθήκες εργασίας. Οι βάρδιες εκείνη την περίοδο ήταν 12-16 ώρες ακόμα και τις Κυριακές. Στην απεργία συμμετείχαν περίπου 350.000 εργάτες, ενώ περισσότερα από 1.200 εργοστάσια παρέμειναν κλειστά. Στο Σικάγο, που ήταν η βιομηχανική πρωτεύουσα, πραγματοποιήθηκαν οι μεγαλύτερες και δυναμικότερες συγκεντρώσεις. Στις 4 Μαΐου κατά την διάρκεια συγκέντρωσης στην πλατεία Χέιμαρκετ του Σικάγο, η αστυνομία αποφασίζει να διαλύσει την συγκέντρωση βίαια. Στις συμπλοκές που ακολούθησαν, κάποιος άγνωστος από το πλήθος των απεργών ρίχνει μια χειροβομβίδα στις αστυνομικές δυνάμεις σκοτώνοντας έναν αστυνομικό και τραυματίζοντας δεκάδες. Στην συμπλοκή που ακολούθησε χάνουν τη ζωή τους 4 διαδηλωτές και άλλοι 6 αστυνομικοί. Οχτώ συνδικαλιστές καταδικάστηκαν σε απαγχονισμό από ένα στημένο σώμα ενόρκων μόνο και μόνο επειδή θεωρήθηκε από τον εισαγγελέα ότι με τα λόγια τους ενθάρρυναν τον άγνωστο βομβιστή.

Ένα απόσπασμα από την πλατφόρμα της Διεθνούς Ένωσης Εργατών: "Η σημερινή κοινωνική τάξη πραγμάτων βασίζεται στη ληστεία των μη-ιδιοκτητών από μέρους των ιδιοκτητών, οι καπιταλιστές εξαγοράζουν το μόχθο των φτωχών προσφέροντας μισθούς που αρκούν μονάχα για την επιβίωση, απορροφώντας ολόκληρη την υπεραξία… Μ' αυτό τον τρόπο, ενώ οι φτωχοί στερούνται ολοένα και περισσότερο τις δυνατότητες εξέλιξης, οι πλούσιοι θησαυρίζουν ληστεύοντας ολοένα και περισσότερο… Το σύστημα αυτό είναι άδικο, παράλογο και καταστροφικό. Άρα εκείνοι που υποφέρουν κάτω απ' αυτό το σύστημα και δεν θέλουν να είναι υπεύθυνοι για τη συνέχισή του πρέπει να πολεμήσουν για την καταστροφή του με όλα τα μέσα και με όλες τους τις δυνάμεις. Οι εργάτες δεν μπορούν να ζητήσουν βοήθεια από καμιά εξωτερική πηγή στον αγώνα τους ενάντια στο τωρινό σύστημα· πρέπει να πετύχουν την απελευθέρωσή τους με τις δικές τους μόνο προσπάθειες. Μέχρι τώρα, καμιά προνομιούχα τάξη δεν παραιτήθηκε από την τυραννία, και οι σημερινοί καπιταλιστές δεν παραιτήθηκαν ποτέ από τα προνόμιά τους κι από την εξουσία τους χωρίς να εφαρμόσουν καταστα λτικά μέτρα… Είναι λοιπόν αυτονόητο ότι ο αγώνας του προλεταριάτου ενάντια στη μπουρζουαζία πρέπει να έχει βίαιο χαρακτήρα, ότι οι διαμάχες που αφορούν τις διάφορες μισθολογικές αυξήσεις δεν μπορούν να οδηγήσουν στον τελικό στόχο… Σ' αυτές τις συνθήκες, υπάρχει μονάχα μια λύση -η βία… Η αγκιτάτσια για οργάνωση, για οργανώσεις με σκοπό την εξέγερση, στην περίπτωση βέβαια που οι εργάτες θα πετάξουν τις αλυσίδες τους".

1 Μαΐου 1936, Θεσσαλονίκη: οι καπνεργάτες παίρνουν την απόφαση να κατέβουν σε απεργία διαρκείας και μέρα με την μέρα κινητοποιήσεις συμπαράστασης εμφανίζονται και σε άλλες πόλεις. Στις 9 Μαΐου ο Μεταξάς αποφασίζει ότι οι αρχές πρέπει να χτυπήσουν τους διαδηλωτές. Το αποτέλεσμα είναι 20 νεκροί εργάτες και περισσότεροι από 300 τραυματίες. Την επόμενη μέρα η κηδεία των νεκρών δημιουργεί ξεσηκωμό και πάνω από 150.000 άτομα συγκεντρώνονται στο νεκροταφείο. Οι καπνέμποροι φοβούμενοι τα χειρότερα ικανοποιούν τα οικονομικά αιτήματα των απεργών. Ο Γιάννης Ρίτσος συγκλονισμένος από την φωτογραφία της μάνας πάνω από το νεκρό παιδί της, τον Τάσο Τούση, γράφει τον ΄΄Επιτάφιο΄΄

1 Μαΐου 1944: Στο σκοπευτήριο της Καισαριανής εκτελούνται 200 φυλακισμένοι πολιτικοί κρατούμενοι, οι περισσότεροι μέλη του ΕΑΜ, από τους Γερμανούς κατακτητές και τους ντόπιους συνεργάτες τους. Αυτά είναι τα αντίποινα για την δολοφονία ενός Γερμανού στρατηγού και τριών αξιωματικών συνοδών του. Ακόμα και σήμερα το σκοπευτήριο Καισαριανής αποτελεί μνημείο αξιοπρέπειας και αγώνα για την ελευθερία.

Α.

Ιταλία: Λαϊκά γυμναστήρια

Στις 8 Ιουνίου συμπληρώνονται 83 χρόνια από τον πυγμαχικό αγώνα του Γερμανού πυγμάχου Max Schmeling ενάντια στον Max Baer. Η ιδιαιτερότητα του αγώνα έγκειται στο γεγονός πως αφενός ο Baer, αν και ο ίδιος δεν ήταν Εβραίος, προερχόταν από εβραϊκή οικογένεια, ενώ ο Schmeling αμέσως έλαβε την υποστήριξη της ναζιστικής Γερμανίας, προκειμένου να επιβεβαιώσει την ανωτερότητα της Αρίας φυλής. Συνεπώς, καθίσταται σαφές πως ήταν κάτι παραπάνω από μία πυγμαχική αναμέτρηση, καθώς από την μία βρισκόταν κάποιος που προβαλλόταν από τους ναζί ως κατώτερο ον, λόγω καταγωγής, και από την άλλη ένας «ανώτερος λευκός», ο οποίος επιζητούσε την αναγνώριση ως εθνικού ήρωα. Όμως, τα πράγματα δεν εξελίχθηκαν όπως τα περίμενε ο Χίτλερ και οι υπόλοιποι φασίστες. Για την ιστορία, ο Baer, ο οποίος ανέβηκε στο ρινγκ έχοντας ραμμένο ένα αστέρι του Δαυίδ στο σορτσάκι του, κέρδισε με νοκάουτ στον 10ο γύρο, ενώ ο αργότερα θα δήλωνε ότι με κάθε γροθιά που έριχνε στόχευε τον Χίτλερ.

Ανέκαθεν λοιπόν ο αθλητισμός και δη οι πολεμικές τέχνες είναι άρρηκτα συνδεδεμένες με την πολιτική. Χαρακτηριστικό παράδειγμα αποτελεί ο Muhammad Ali και ο αγώνας που ο ίδιος διεξήγαγε ενάντια στην υποχρεωτική του στράτευση, η οποία του κόστισε και την επαγγελματική του άδεια, αλλά και ο αγώνας του ενάντια στον ρατσισμό απέναντι στους μαύρους. Όπως είχαμε αναφέρει και σε προηγούμενο φύλλο, η κατάσταση στα ελληνικά γυμναστήρια είναι το λιγότερο ζοφερή. Κυκλώματα που προωθούν αναβολικά, πλήρης εμπορευματοποίηση του αθλητισμού και πολύ μεγάλος αριθμός φασιστών. Εντούτοις, αρκετά διαφορετική είναι η κατάσταση που επικρατεί στην Ιταλία, στην οποία είναι αρκετά διαδεδομένος ο θεσμός των λαϊκών γυμναστηρίων.

Συνδεδεμένα με καταλήψεις και κοινωνικά κέντρα, είναι γυμναστήρια στα οποία δεν παίζει κανέναν ρόλο η καταγωγή, η οικονομική κατάσταση ή το φύλο των αθλητριών και αθλητών. Μάλιστα, ένα από τα πρώτα που ιδρύθηκαν στην Ιταλία το «Palestra Popolare Antifa Boxe" που στεγάζεται στον κατειλημμένο χώρο Askatuna στο Τορίνο, κλείνει φέτος 15 χρόνια λειτουργίας. Παρόμοιες κινήσεις υπάρχουν και στο Μιλάνο, στη Φλωρεντία, στο Παλέρμο και αλλού, ενώ μεταξύ των συνηθισμένων τεχνών που διδάσκονται είναι η πυγμαχία, το μάι-τάι και άλλες λιγότερο διαδεδομένες όπως το τάι-τσι και η καποέιρα. Στην Μπολόνια μάλιστα στεγάζεται το "Palestra Antirazzista Red Rose", όπου τα μαθήματα κατά βάση γίνονται από κόσμο που συμμετέχει και στην κατάληψη "Crash". Αρκετά γνωστή είναι η ιστορία της Lavina Boggia, γνωστής αντιφασίστριας και πυγμάχου, η οποία έκανε τα πρώτα της πυγμαχικά βήματα στην Red Rose. Τα συγκεκριμένα γυμναστήρια, αν και δεν έχουν μία ομοιογενή πολιτική ταυτότητα αλλά αντίθετα έχουν διακριτά πολιτικά χαρακτηριστικά, πολλάκις έχουν συνεργαστεί σε πολιτικές δράσεις. Ιδιαζούσης σημασίας είναι η συμβολή των αθλητικών αυτών κέντρων στην πορεία και εκδήλωση μνήμης για την συμπλήρωση 10 ετών από την δολοφονία του Davide Cesare*,όπου και βρίσκονταν σε κοινό πανό.

Το υπόδειγμα αυτών των αθλητικών κέντρων προσφέρει ένα αντι-πρόταγμα για τον αθλητισμό, το οποίο αντίκειται στην κυρίαρχη ιδεολογία. Πρόκειται για γυμναστήρια της εργατικής τάξης, στα οποία δεν υπάρχει χρηματική διαμεσολάβηση είτε σε επίπεδο συνδρομής είτε σε επίπεδο συντήρησης και καθαριότητας του χώρου, καθώς την ευθύνη για την διατήρηση του χώρου σε καλή κατάσταση επωμίζονται όσοι συμμετέχουν. Παράλληλα, σε τέτοιου είδους εγχειρήματα ρατσιστικές ή σεξιστικές ιδέες δεν έχουν θέση, καθώς η καταγωγή, το φύλο, οι ειδικές ικανότητες και ο σεξουαλικός προσανατολισμός του καθενός είναι απολύτως σεβαστά. Συν τοις άλλοις, ασκείται κριτική στο πρότυπο ομορφιάς που προβάλλεται από την βιομηχανία του αθλητισμού, όπου όλοι πρέπει να μην έχουν ίχνος λίπους πάνω τους και να είναι «χτιστοί», για να το θέσουμε απλά. Τέλος προβάλλεται μία εκ βάθρων αποδόμηση και απόρριψη της σοβινιστικής ιδεολογίας περί εκ γενετής κι εκ φύσεως αντρικής κυριαρχίας, απέναντι στο αδύναμο γυναικείο φύλο. Αντίθετα, οι γυναίκες, κατά το προσήκον, αντιμετωπίζονται απόλυτα ισότιμα σε όλους τους τομείς. Ως εκ τούτου, καθίσταται αντιληπτό πως τέτοιου είδους εγχειρήματα αποτελούν χρήσιμα εργαλεία στο ανταγωνιστικό κίνημα κι εν γένει στην εργατική τάξη, ώστε απέναντι στην άκρατη εμπορευματοποίηση του αθλητισμού να υιοθετηθεί ένα άλλο μοντέλο, που βασίζεται στον μαζικό-λαϊκό και προφανώς ερασιτεχνικό αθλητισμό.

**Ο Davide Cesare, γνωστός και ως DAX, ήταν Ιταλός αντιφασίστας και ακτιβιστής, ο οποίος μαχαιρώθηκε μέχρι θανάτου από τους φασίστες Federico και Mattia Morbi στις 16 Μαρτίου του 2003. Ο θάνατός του, ο οποίος προεβλήθη από τα ΜΜΕ ως μία απλή σύγκρουση, προκάλεσε εκτεταμένες συγκρούσεις μεταξύ αντιφασιστών και των μπάτσων.*

ΟΕ

Κάν' το όπως οι Γάλλοι

Παρά την αναβαθμισμένη καταστολή, οι εργαζόμενοι στη Γαλλία δεν σκοπεύουν να αφήσουν να περάσει αμαχητί το νέο αντεργατικό νομοσχέδιο που προωθεί η κυβέρνηση Ολάντ (γνωστός και ως νόμος ελ Χομρί). Την Πέμπτη 26 Μαΐου οι εργαζόμενοι στους πυρηνικούς σταθμούς και τα λιμάνια ανήγγειλαν την έναρξη απεργίας ενάντια στο νομοσχέδιο. Την ίδια μέρα πραγματοποιήθηκε η όγδοη μέρα κινητοποίησης σε ολόκληρη τη χώρα, με διαδηλώσεις και συγκρούσεις με την αστυνομία σε τουλάχιστον πέντε μεγάλες γαλλικές πόλεις, μεταξύ αυτών και η πρωτεύουσα. Οι πυρηνικοί σταθμοί καλύπτουν το μεγαλύτερο μέρος των ενεργειακών αναγκών της χώρας και η παύση της λειτουργίας τους προβλέπεται να δημιουργήσει μεγάλα προβλήματα, στριμώχνοντας την κυβέρνηση που ως τώρα δήλωνε ανυποχώρητη. Εχουν προηγηθεί αποκλεισμοί των μεγάλων πετρελαϊκών σταθμών με αποτέλεσμα την εμφάνιση ελλείψεων σε πολλά πρατήρια καυσίμων της χώρας. Η συνδικαλιστική γραφειοκρατία φαίνεται να παίρνει σιγά-σιγά μπροστά, υπό την πίεση της λαϊκής οργής για το σχέδιο-λαιμητόμο των εργασιακών δικαιωμάτων.

Οι κινητοποιήσεις έχουν ξεκινήσει στη Γαλλία από το Μάρτιο, με πολυάριθμες διαδηλώσεις σε πολλές πόλεις της χώρας. Ο όγκος των διαδηλώσεων έφτασε το ένα εκατομμύριο στο απόγειο των κινητοποιήσεων το Μάρτιο, ενώ συνεχίζονται ακόμη και σήμερα αν και με μειωμένη συμμετοχή. Ωστόσο, το πέρασμα σε άλλες μορφές αγώνα, όπως δείχνουν οι πρόσφατες απεργιακές αποφάσεις στους σιδηροδρόμους και την πολιτική αεροπορία, καταδεικνύουν πως η γαλλική εργατική τάξη δεν έχει πει ακόμη την τελευταία της λέξη.

Η γαλλική κυβέρνηση προχώρησε σε πρωτοφανή μέτρα καταστολής στην προσπάθειά της να καταπνίξει τις αντιδράσεις του γαλλικού λαού. Ολες οι διαδηλώσεις χτυπήθηκαν βάναυσα από τις δυνάμεις των γαλλικών ΜΑΤ και πολλοί τραυματίες μεταφέρθηκαν στα νοσοκομεία σε αρκετές μεγάλες πόλεις. Η ίδια η αστυνομία προχώρησε σε πορεία ζητώντας περισσότερη καταστολή, καθώς οι δυναμικοί διαδηλωτές δεν φαίνεται να το βάζουν κάτω, ούτε μπροστά στο ξύλο αλλά ούτε και μπροστά στις πρωτοφανείς διαταγές για κατ' οίκον περιορισμό που εξέδωσαν οι αρχές σε βάρος δεκάδων ανθρώπων, επιδιώκοντας να τους απαγορεύσουν τη συμμετοχή σε διαδηλώσεις. Οι συγκρούσεις συνεχίζονται σε κάθε κινητοποίηση, αναγκάζοντας ακόμη και την εργατοπατερία να απέχει από την καταδίκη των επεισοδίων! Μπορεί η κυβέρνηση Ολάντ να σκληραίνει τη στάση της, αυτό όμως είναι και ένας δείκτης για τη δύσκολη θέση στην οποία βρίσκεται. Το γεγονός ότι αποφάσισε να περάσει το αντεργατικό νομοσχέδιο ενεργοποιώντας διάταγμα που παρακάμπτει την συζήτηση και ψηφοφορία επί του νομοσχεδίου στη βουλή, καθώς και οι δηλώσεις του πρωθυπουργού Μανουέλ Βαλς για την πιθανότητα τροποποιήσεων σε σημεία του νομοσχεδίου, μετά την πορεία και τις συγκρούσεις της 26ης Μάη αποδεικνύουν πως η πίεση από τις εργαζόμενες μάζες έχει αποτέλεσμα.

Το αντεργατικό νομοσχέδιο ελ Χομρί, που πήρε το όνομά του από τη γαλλίδα υπουργό Εργασίας, ελαστικοποιεί τις σχέσεις εργασίας, προβλέποντας επιχειρησιακές συμβάσεις που θα υπερισχύουν των κλαδικών, αφήνοντας τους εργαζόμενους έκθετους στους εκβιασμούς του αφεντικού. Ακόμη, αφαιρεί την προστασία που παρείχαν οι διαβουλεύσεις με εκπροσώπους των εργαζομένων για τον καθορισμό παράτασης του εβδομαδιαίου ωραρίου, δίνοντας στους καπιταλιστές το ελεύθερο να παρατείνουν την εργάσιμη εβδομάδα κατά το δοκούν, χωρίς να πληρώνουν τους εργαζόμενούς τους αλλά δίνοντας άδειες όταν δεν τους χρειάζονται. Κι επίσης, απελευθερώνουν προς τα κάτω την πληρωμή των υπερωριών αλλά και των αποζημιώσεων καταχρηστικής απόλυσης, απαλείφοντας ακόμη και τα ελάχιστα στάνταρ που ίσχυαν για την προστασία του εργαζόμενου έως τώρα. Οι γάλλοι εργαζόμενοι, ιδιαίτερα οι νέοι, εξακολουθούν να αντιστέκονται στη διάλυση των εργασιακών τους σχέσεων παρά τις αντιξοότητες, την επερχόμενη ψήφιση του νόμου, την καταστολή και την τρομοκρατία. Ας αποτελέσουν παράδειγμα και για τον ελληνικό λαό και τους αγώνες που είναι ακόμη μπροστά του.

Κ.